"□□□□□□ பசங்்கல்்லாம்் தரெுப்்பக்்கம்் விடுவிடுன்்னு ஓடுறானுவ. சாமி
கௌம்்பிடுச்்சா?"

""இல்்லியே. மாரியம்்மன்் கோயிலுட்்ட வடேட்்டு சத்்தத்்தயைும்் காணோம்், ப□சாரியும்்
கத்்தக்் காணோம்்."

""பசங்்க க□ட்்டமாகப்் போறத பாத்்தா சந்்தகேமா இருக்்கு, ஓருவளே கொறவன்் கொறத்்தி
சடெ்்டு போயிருக்்குமோ!".

தங்கையின் குழப்பத்துக்கு மருந்து போல வாயில் இன்னும் கொஞ்சம் புகையிலையை அமுக்கினான்.

""ஏன் சுப்பய்யா, சாமி கெளம்பிடுச்சா?"

""இன்னும் பூசாரியே கெளம்புல, நீ வேறே. உச்சவ நாளு சும்மாவா! மணி ஆறு, ஏழு வரைக்கும் அர்ச்சனையை காமிச்சு காமிச்சு தச்சனையை முடிச்சு போட்டு இன்னைக்கி எம்புளிச்சம் பழத்த பூசாரி அறுத்து போடுறதுக்குள்ள அவன் அவன் என்ன கதெ கட்டி நிக்கப் போறானுவளோ? இந்த வருசமாவது சண்ட வம்பு இல்லாம சாமி தேரு சுத்தி வரணும்னு நாலு ஊரு சனமும் வேண்டிக்கிட்டு கெடக்கு. தங்கையா கொஞ்சம் வெத்தல கொடேன்."

""ஒர்ரூவா வெத்தலக்கி ஓம்போது பேரு கெளம்பி வாங்கய்யா. சாமியும் கெளம்புலங்கிற, பின்ன ஏன்ய்யா தேருப்பக்கம் கூட்டமாக ஓடுறானுவ."

""ஓ, அதக்கேக்குறியா, மார்மான் கோயிலுக்கு எவுத்தாப்ல மெத்தவூட்டு இருக்கு பாரு, அவுரு மவன், அமெரிக்காவுலருந்து வந்துருக்காரய்யா. அவுரு, இந்தக் கையில வச்சுட்டு படம்புடிப்பாங்க பாரு, அத கண்ணுக்கிட்ட வச்சிட்டு ஊரையே படம் புடிக்கிறாரய்யா. நம்ம டீக்கட கலியனகூட டீ ஆத்துறப்ப புடிச்சாரய்யா. அப்புடியே சினிமாப் படம்போல தெரிதுங்கறேன். அர ட்ராயர போட்டுக்கிட்டு வயப்பக்கம் படம் புடிக்க போறாரு போல. இந்தப் பயலுவளும் சாமி தூக்குறத வுட்டுட்டு அந்தாளு பின்னால சாமி வந்தமாரி ஓடுறானுவங்கிறேன்!"

Written by
Wednesday, 26 April 2006 08:01 -

""ஊதாங்கொழ மாதிரி இத்துணுண்டு இருக்குது. அது என்னமாப் பூடிக்குது. போயி ஆட்டக் கட்டிப் போட்டு வர்றனே்." சுப்பய்யனின் வறெும் ஓடம்பில் கொசு வதெ்தலப்பாகக்கு போட்டுவது போல குதப்ப ஆரம்பிக்க மாரடித்துக் கொண்டதுபோல "நச்'சனெ்று கொசுவை அடிக்க நஞ்ெசில் அடித்துக் கொண்ட சுப்பய்யன் ""ஆத்தாளகட்ட! நடவுக்கு ஆள் சொன்ன மாரி சாயங்காலம் ஆனா கரகெ்டா வருதுங்கறனே். எல்லாம் எரும மாட்டு கொசுவா இருக்குது." முனகிக் கொண்டே நகர்ந்து போனான்.

""யோவ் இந்தப் பசங்கல்லாம் எங்கய்யா போனானுவ, இரண்டு கழி வடெ்டணும், தீ க்குழிபக்கம் கயிறு கட்டணும், ஒரு வலேயும் ஆவுல, சாமி த்க்குற நரேத்துல இவனுவ பாட்டும் படம்புடிக்கிறவரு பின்னாடி ஓடிட்டானுவ. டயே் மாரியப்பா போய் சாடாப் பயலுவளயும் சாமி பறெப்பாடு ஆவனும்னு சொல்லி இழுத்துட்டு வாடா. யோவ் ப்சாரி! எல்லா ப்வயும் சாத்தி அலங்காரம் பண்ணு. இந்த வருசம் மாரியம்மா அலங்காரத்துல ஊரே தகதகங்கணும்." நாட்டாமகைகாரர் தங்காப்ப்த்துண்டை உதறி தோளில் போட்டபடி சொல்லிவிட்டு டீ க்கடைப் பக்கம் போனார்.

அமரிெக்க கமேராவுக்குப் பின்னடே இளவட்டமலெ்லாம் ஓடிப் போய்விட்டதால், அருள்மிகு கீ ழ்மாத்ர் மாரியம்மன், பவர் கம்மியானது போல் எரியும் குண்டு பல்புக்குக் கீ ழே, த்க்குபவர்களை எதிர்பார்த்து மங்கலாகக் குந்தியிருந்தது.

சுந்தரம்ர்த்தி வீ ட்டின் முன்பு சுப்பய்யாவும், தங்கயைனும் குடும்பத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தனர். ""தபேுள்ளய கொஞ்சிக்கிட்டு... அவுங்க வர்ராங்க,

கிசுகிசுன்னு பசோம இரு." வேகமாக மனைவியைக் கடிந்து கொண்ட சுப்பய்யன் சுந்தரம□ர்த்தி வாசல் பக்கம் வந்தவுடன் ""ஒண்ணுமில்லய்யா... தம்பி அமெரிக்காவுலேந்து வந்துருக்குன்னு சொன்னாங்க. பாத்துட்டுப் போவலாம்னு..." வார்த்தையை முடிக்காமல் ஓசையின்றிப் புன்னகைத்தான்.

பதிலுக்கு சுந்தரம□ர்த்தியின் வாயிலிருந்து முதலில் எச்சில் வந்தது. பிறகுதான் வார்த்தை. வெற்றிலை பாக்கை அலட்சியமாகத் துப்பிவிட்டு ""தம்பி அசந்து த□ங்குறான், இப்ப முடியாது அப்புறம் வாங்களேன். இதுக்கா படதைரெண்டு வந்தீங்க, என்ன தங்கையா உன் ஆடு ப□ரா நம்ம வயப்பக்கம் வருதுன்னு கேள்விப்பட்டேனே."

""அட, அப்புடியெல்லாம் இல்லீங்க. மத்தியான சோறுக□ட இல்லாம இவ ஆட்டோட கெடந்து காயிறா."

""ஆமாங்க. அதெல்லாம் உட்ருவமா? வேண்டாத சனங்க சும்மா கொளப்பிவுடும். வரப்புல போறப்ப வர்றப்பவெல்லாம் அய்யா வ□ட்டு வயல கண்ணுபோல பாத்துக்கறோம். நல்லா சொல்லுது சனங்க!"

""சரி, சரி,. பொண்டுவ புள்ளைங்க ஏன் நின்னுகிட்டு கெடக்குறீங்க, போய் சோலிய பாருங்க." சுந்தரம□ர்த்தியின் முகபாவம் அறிந்து கண்ணை இடுக்கிக் காட்டி பெண்களைப் போகச் செய்தனர்.

""அப்புறம் என்ன சுப்பய்யா ஊர்ல சேதி? நம்ம குழந்தசாமி கருப்பூரு பக்கம் ஏக்கரா கணக்குல நிலம் ஒப்புக் கொள்ளப் போறதா கேள்விப்பட்டேன். ஏதுய்யா அவனுக்கு இவ்ளோ வசதி, அவன் புள்ளகூட எங்கயோ திருப்பூர்லயோ, கோயமுத்தூர்லயோ வேலை செய்றதால கேள்விப்பட்டேன்."

""அத ஏன் கேக்குறீங்க. சும்மா அங்க இங்க சுத்தி வேலை பாத்துகிட்டு கெடந்தான் அவன் புள்ள குமாரு. ஒரு வருசமாச்சு, திடீர்னு எம்புள்ள அமரிக்காவுல வேலை இருக்குன்னு சொல்றான். மாசமாசம் பந்தனூரு பேங்குக்கு அது என்னவோ செக்கோ சக்கோ வருதுங்குறாங்க. அமெரிக்காவுல வேலைன்னா சும்மாவா?"

""என்னது அமெரிக்காவுல வேலை இருக்கானா?" கேட்ட மாத்திரத்தில் மூட்டை நெல்லை தலையில் கொட்டியது போல திணறிப் போனார் சுந்தரமூர்த்தி. படபடத்ததை தணித்துக் கொள்ள கையிலிருந்த சீவல் பொட்டலத்தை வெடுக்கெனக் கிழித்து பிடி சீவலை வாயில் போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டு உள்ளங்கையை தொடையில் தட்டி கால்களை வேகமாக ஆட்டினார்.

""ஆமாங்க! அமெரிக்காவுல பெரிய வேலை இருப்பான் போலிருக்கு. தெருவுலயே பெரிய மெத்தவூடா கட்டணும்னு கூட புள்ள சொன்னதா கொழந்தசாமி சொல்லிட்டிருந்தான். ஆயிக்காரிக்கு பணமனுப்பி நகை செஞ்சு போட்டிருக்கான். தரணி பக்கம் புதுசா தென்னந்தோப்பு வாங்கிப் போட்டிருக்கான். நல்ல வேலை இருப்பான் போலருக்குங்க. நம்ம தம்பியப் போல."

உஷ்ணம் தலகைக்கறேியது பரோல சுந்தரம்ூர்த்தி வடெுக்கனெ எழுந்து வகேமாகப் பரோய் எச்சிலதைத் துப்ப, சுப்பயனுக்கும் தங்கயைனுக்கும் ஆட்டம் கண்டு பரோனது.

""என்னடா தம்பியப் பரோல? தம்பி படிப்பனெ்ன, வலேை என்னான்னு தரெியுமா ஓனக்கு?" தங்கயைனுக்கு வடெவடெத்து குதிகால் வரே்க்க ஆரம்பித்து விட்டது.

""என்னமரோ கம்ப்யூட்டரரோ, ஏதரோன்னு தம்பி சரொல்ல கடே்ருக்கனே். நம்ப மணட்டக்கி ஏறுமா அது! தம்பி என்னா படிப்பு, டவுன்ல பரோயி படிச்சது, பஙெ்களூர்ல படிச்சது, அவன் குமாரு சும்மா சுத்திக்கிட்டு கடெந்தானுங்க. யாரயைாவது காக்கா புடிச்சு அமரெிக்கா பரோயிருப்பான் பரோல" சுந்தரம்ூர்த்தியின் வகேத்திற்கு ஈடுகரொடுக்கும்படி தங்கயைன் தயங்கித் தயங்கி சமாளித்தான்.

""பரெிய அமரெிக்காவாம், சம்பாரிக்கிறானாம், ஓனக்கு ஊரத் தரெியுமா, உலகத்தத் தரெியுமா? அமரெிக்காவுல கக்கூசு கழுவுறவன் கூட்டத்தான் இருபத்தஞ்சாயிரம் ரூபா சம்பாதிப்பான். எங்கயாவது வீ ட்டு வலே, அது இதுன்னு புடிச்சு புகுந்துருப்பான்."

மறே்கரொண்டு வாயதைத் திறக்காமல் தலயைை அழுத்தமாக ஆட்டிக் கரொண்டான் சுப்பய்யன்.

ஓரு மாதிரி நிதானத்துக்கு வந்த சுந்தரமூர்த்தி கழனி குடித்த மாடுபோல நாக்கை நீட்டி மடித்து உதட்டுமுழுக்க தடவிக் கொண்டே ""இருக்கட்டும், இருக்கட்டும், மனுசன்னா அப்படித்தான், கிடைந்தமாதிரியே இருக்கக் கூடாது. படிப்படியா மலே வரணும், உங்களமாதிரியா பத்து ரூவா அதிகங் கிடைச்சா ரூட்ட மாதத்துறதும், ஆசைப்பட்டு ஆட்ட மாட்ட வாங்குறதும் அப்புறம் வழி இல்லனேனா, அய்யா அஞ்சு குடு, பத்த குடுன்னு வந்து நிக்கறதும்."

சுந்தரமூர்த்தி வறேு விதமாகப் பசே சுப்பய்யன் குழம்பிப் பயோ் தங்கய்யனைப் பார்த்தான். சற்று தளர்ந்து இருந்த தங்கய்யன் மீண்டும் குழம்பிப் பானேவனாய் கைகட்டுவதுபோல விலாவைச் சொறிந்து கொண்டு தலையைச் சுற்றியதுபோல பாவனை சயெ்து பசேுவதை நிறுத்திக் கொண்டான். சுப்பய்யனும் வார்த்தை கொடுக்காமல் எச்சரிக்கையாய் தலையாட்டுவதில் சரே்ந்து கொண்டான்.

""சரி, குழந்தசாமியப் பாத்தா என்ன வந்து பாக்க சொல்லுங்க, என்ன? மறந்துராத. இந்தாப் பத்துரூவா, ஆளுக்கு அஞ்சி எடுத்துக்குங்க." இடுப்பில் கட்டியிருந்த வாரிலிருந்து சலவை நோட்டாய் பத்து ரூபாய்த் தாளை நீட்ட, இரண்டு கையையும் குவித்துப் பணிவாய் வாங்கி இரண்டு கண்ணிலும் ஒற்றிக் கொண்டான் சுப்பய்யா!

""ஒண்ணும் அவசரமில்ல, வலேயைலெ்லாம் முடிச்சுட்டு குழந்தசாமிய வரச்சொல்லு. நிலம் நீச்சுங்கறான், வீடுங்கறான், பாவம் பயைன் அனுப்புற காச கண்ட மண்லயும் பாேட்டு பாழாக்கிடப் பாேறான். வரச்சொல்லு, பாத்து சஞெ்சுடுறனே" சரிங்க என்று நடயைை கட்டினர்.

""பரிய மனுஷரு, பரிய மனுஷருதான். இந்த கொழுந்தசாமி நல்லது கெட்டதுக்கு அய்யாவ கலந்துகிட்டா என்ன? பணத்தப் பாத்தோனே ஏழரு திமிருங்கறனே!" முனகிக் கொண்டே போனார்கள்.

திண்ணையிலிருந்து மாரியம்மன் கோயிலயையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் சுந்தரமூர்த்தி. கோயில் அடிபம்பில் வாளியை வைத்து தண்ணீர் அடித்துக் கொண்டிருந்த பூசாரி எதேச்சையாய் சுந்தரமூர்த்தியைப் பார்த்துவிட ""வர்றனே், வர்றனே், சதி இருக்கு" ஜாடை காண்பித்துவிட்டு நெருங்கி வந்தார்.

""திருவிழாவுக்கு முன்னால தினெம் தினெம் வந்த, இப்ப மட்டி கனத்துப் போச்சுல்ல. என்ன ஏய்யா தடேப்போற?"

""அய்யய்ய, அட என்னங்க நீங்க, மாரியம்மனுக்கு காப்ப பிரிக்கறதுக்குள்ள கணக்கு வழக்கு, மண்டகப்படின்னு ஆளுக்காளு என்னப் பிரிச்சி எடுத்துக்குட்டுவாங்க போலிருக்கு. அந்தாண்ட இந்தாண்ட நகர முடியல."

""பாத்துய்யா. பூசாரி பழக்க வழக்கம் சரியல்ல, சரேித்தரெு ஆளுங்க எல்லாத்தையும் கொண்டாந்து கோயில் திண்ணையில ஏத்துறாருன்னு ஓரே கம்ப்ளயின்டா இருக்கு. நான்தான் பாத்துக்கலாம்யான்னு சொல்லி நாட்டாமயையும் ஊர்க்காரங்களையும் அனுப்பி வச்சனே். உனக்கு ஏன்யா இந்த வலே? பழக்க வழக்கத்த கோயிலுக்கு

வெளியில வச்சுக்க. நாங்க ஒன்னும் தடுக்கல."

""அப்படியெல்லாம் ஒன்னுமில்லீங்க. சொன்னா கேக்குற மாரி ஊரு இல்ல. ஏற்கனவே நீங்க ஐடியா பண்ணி, அடிபம்ப கோயிலுக்கு வெளியில வச்சமாதிரி திண்ணைக்கும் ஒரு கேட்டை போட்டு வுட்ருங்க. பேருக்கு பேராவும் இருக்கும், ஊருக்கு ஊராவும் இருக்கும்."

""சரி, அது கெடைக்கட்டும், அந்த கொழந்தசாமி மவன்...."

சுந்தரமூர்த்தி முடிப்பதற்குள்ளயே பூசாரி முந்திக் கொண்டு ""ஆமாங்க, ஆமாங்க, அத ஒங்ககிட்ட சொல்ல மறந்துட்டேனே. அவன் புள்ள அமெரிக்காவுல ஒரு ஆளாயி அவன் வூட்ல கலர் டிவி என்ன? வயல்ல போரு கொட்டா என்ன? என்ன மந்திரம் பண்ணானோ, மாயம் பண்ணானோ, அந்த மாரியாத்தாளுக்குத்தான் வெளிச்சம். ஏதோ புதுசா வீடு கட்ட தளவரிச போடணும். அதுக்கு மாரியம்மன் உத்தரவு கேக்கணும்னு சொல்லிக்கிட்டிருந்தான். ஆள காணோம். யாரு மதிக்கிறா அவன் மதிக்க."

""ஏன், நீந்தான் உத்தரவு கொடேன். அவன் மெத்தவீடு கட்டுவான், அப்புறம் அங்க ஒரு கோயில் கட்டுவான். காசு கெடைக்கும்னு நீயும் தான் போயேன்" எரிச்சலைக் கொட்டித் தீர்த்தார் சுந்தரமூர்த்தி.

Written by
Wednesday, 26 April 2006 08:01 -

""அதுக்காக அவன் பின்னாடி போக முடியுங்களா, இப்ப நீங்க இருக்கீங்கன்னா உங்க அப்பா காலத்துலேர்ந்து நிலம், கோயில்னு பரிபாலனம் பண்றீங்க. தம்பீங்கல்லாம் அமெரிக்கா போய் சம்பாரிச்சாலும் ஊரு வரமுறையை காவந்து பண்ணிகிட்டு இங்கே இருக்கிறீங்க. திடீர்னு அவன் புள்ள அமெரிக்கா போய் சம்பாரிச்சா எல்லாம் ஒண்ணாயிடுமா? தெருவுக்குள்ளயே இவன் யாருக்கும் அஞ்சு காசு இழக்கிறதில்லையாம். அக்கம்பக்கம்லாம் ஒரே கிரீசலா இருக்குன்னு கேள்விப்பட்டேனே."

""கேள்விப்பட்டது இருக்கட்டுமய்யா, புள்ள பேச்சக்கேட்டு ஊர்லயே ஒரு பங்களா கட்டிக்கிட்டு தனியா பரிபாலனம் பண்ண ஆரம்பிச்சான்னு வச்சுக்க. ஊரே எங்களுதும்பானுக. அப்பறம் மாரியம்மன தூக்கி அவனுக கையில கொடுத்துட்டுப் நீயும் நானும் கொறவன் கொறத்திக்குப் பின்னாடி நிக்கவேண்டியதுதான். எனக்கு ஒண்ணுமில்ல. இப்பயே எம்புள்ளைங்க "எதுக்கு கிராமத்துல கெடந்துகிட்டு, ஒன்னு அமெரிக்கா வாங்க, இல்ல, மெட்ராஸ்ல மகாபலிபுரம் ரோட்ல பங்களா கட்டிக்கிட்டு இருங்க'ங்குது. நான்தான் பொறந்த ஊரவுட்டு போவக்கூடாதுன்னு இங்கயே கெடக்குறேன்."

""ஆ....மா நாளைக்கே நடக்கப் போவுது. நீங்க ஏன் கெடந்து மனசப் போட்டு கசக்கிக்கிட்டு. இவ்வளவு காலம் மணியாட்றனே. எனக்கு ராகம் புரியாது? எத எங்க வைக்கணும்னு எல்லாம் மாரியாத்தாளுக்குத் தெரியும். நாளைக்கு கோயிலுக்கு வருவான். பாத்துக்கலாம்."

""நான் கூட கொழந்தசாமிய பாக்க வரச்சொல்லயிருந்தனே. அங்க வந்தான்னா கோயில்லியே ஆள நிப்பாட்டிக்கிட்டு எனக்கு ஆள் வுடு. நேர்ல பாத்துக்குவோம்."

""வா கொழந்தசாமி, என்ன தட்டு தாமபலமன்னு பலமா இருக்கு." ப்சாரி பசரத்தை நிலபைபடியில் தயேத்து அறுத்துக் கொண்டே விசாரித்தார். குழந்தசைாமி மனைவி சின்னபபொண்ணுடனும், கொழுந்தியாளுடனும் கோயில் வாசலில் நின்றிருந்தார்.
""அதான் சொன்னனேுங்களே பூசாரி அய்யா, பயைன் வர்ற சித்திரயைிலயேே வீட்டக் கட்டுங்க'ன்னு மாயாவரத்துல உள்ள பரெண்டு மூலமா பிளான வரஞைசி அனுப்பிட்டான். மாரமாங்கோயில்ல உத்தரவு வாங்கிட்டு மளமளன்னு வலேயை ஆரம்பிக்கலாமன்னு பாகக்றனே். ஊர்லயும் விவரமான ஆளுங்ககிட்ட யோசனை கடேட்டு சயெ்யினுட்டான். அதான் பொட்டலம் போட்டுப் பார்த்து உத்தரவு வாங்கலாமன்னு வந்தனே்."

""எல்லாம் நமபக் கயையிலா இருக்கு. அந்தப் பாவாடகைகாரி கயைில இருக்கு. நதேதிக்கிக் கூட பாரு, எமபுள்ளகைகி சரியான காய்ச்சல். மாரியம்மா கயைில பத்துப் பசைா இல்லயே, ஏற்கனவே கடன வாங்கி வீட்டுக்கு ஓலை வுட்டாச்சி. யாருக்கிட்டப் போயி நிக்கறதுன்னு யோசனை பண்ணிகிட்டு நிக்கிறனே். திடீர்னு நமம சரெுகுடி ராமமூர்த்தி வந்து பண்ணை ஊட்டுக்கு ஓரு அர்ச்சன பண்ணிட்டு வச்சுக்க இருபது ரூவான்னு குடுத்துட்டுப் போறாரு. யாரு நனெசசா, பணம் கடைகைகுமன்னு. தோ கவுெலி கூட சொல்லுது. வுட்டனே், வுட்டனே். சரி... சரி... அர்ச்சனயைா, தட்டக் குடு, மவம் பரேுக்குத்தானே" கடேட்டுக் கொண்டே பூசாரி உள்ளே போனார்.

விட்டத்திலிருந்த பல்லி தன் மலேே ஏதோ பழி விழுந்ததுபோல நளைிந்து வளைந்து பயந்து ஓடியது. மாரியம்மனுக்கு அர்ச்சனை சயெ்துவிட்டு இரண்டு பொட்டலத்தை குலுக்கிப் போட்ட பூசாரி திண்ணயைில் நின்று கொண்டிருந்த சிறுமியபைப் பார்த்து, ""தே மருதாயி வா, சாமிய வணே்டிக்கிட்டு ஓரு பொட்டலத்த எடுத்துக் குடு" என்றார்.

திடீரனெ அழைத்ததால் லசோன பயத்துடன் போன மருதாயி மாறி மாறி பொட்டலத்தைப் பார்த்து நிற்க ""கஞ்சி வாங்கறதுன்னா குறுக்கப் பூந்து பத்து வாளிய நீட்டு,

பொட்லத்த எட்ுன்னா ம்ுழிச்ுக்கிட்்ு நிக்குற." ப்சாரி போட்்ட சத்தத்தில் வெட்ுக்கனெ்று ஓர்ு பொட்்டலத்தை எட்ுத்தாள் மர்ுதாயி. க்ுழந்தைசாமிய்ும் அவன் மனைவிய்ும் கொக்க்ு போல கழ்ுத்ததை் த்க்கி ஆவல்ுடன் எட்டிப் பார்த்தனர். பொட்்டலத்தைப் பிரித்த்ுக் கொண்்டே, ப்சாரி, ""டேய் ச்ுப்ரமணி, போய் சொன்னதை சயெ்" என்ற்ு தரெ்ுவில் நின்ற மகன்ுக்க்ு க்ுரல் கொட்ுத்தார். பொட்்டலத்தைப் பார்த்தவர் ஓர்ு நிமிடம் கண்களை ம்டி ப்ுர்ுவத்தைப் பிசைந்தபடி ""கொழந்தசாமி, அம்மா இன்ன்ும் நாள் பாக்க்ுறா போல இர்ுக்க்ு. பார்ு த்ுன்ன்ுத்த்ுப் பொட்்டலம். அத்ு அத்ுக்க்ு நரேம் வரண்ுமல்."

க்ட இர்ுந்த க்ுழந்தசாமியின் மனைவி ""ஆமாம் ஆமாம் இதலெ்லாம் அவசரப்பட்ுற காரியமில்ல. நம்ம நினைக்கிறோம். அவ மனசில என்ன நனெச்சிர்ுக்காளோ. நாங்க கிழிக்கிற கோட்்ட பயைன் தாண்்டமாட்்டான். பொற்ுத்த்ு சயெ்வோம்" பயபக்தியோட்ு கன்னத்தில் போட்்ுக் கொண்்ு பசேினாள்.

""தே, ச்ுந்தரம்ர்த்தி அய்யா வர்றார்ு பார்ு" என்ற்ு மனைவியிடம் கிச்ுகிச்ுத்தார் க்ுழந்தைசாமி. ""அய்யா நல்லாயிர்ுக்கீ ங்களா. நான் பாத்தே நாளாக்ுத்ு, பயைன் விசயமா பொட்்டலம் போட்்ு பாக்க வந்தோம். கடகடவனெ விசாரணைக் கதைபோல கொட்்டினார்.

""ஆங், மாரியம்மன்ுக்க்ு மிஞ்சிதான் மத்ததலெ்லாம். பயைன்ுக்க்ு என்ன விசயம்?"

""அதான் க்ுமார்ு அமரிக்காவ்ுல இர்ுக்கான்ுங்களே. அவன் வர்ற சித்திரையிலயேே மதெ்த

வ□டு ஒன்னு கட்டுங்குறான். தெருவுலயே ஒரு மனைக் கட்டு கெடைக்கு. அது விசயமாத்தான் சாமிகிட்ட உத்தரவு வாங்கலாம்னு வந்தேன். பாத்தா இப்ப நமக்கு நேரம் பொருந்தி வல்லேன்னு தெரியுது. சுப்பய்யன் க□ட அய்யா வரச் சொன்னீங்கன்னு சொன்னான். மரத்துரையில மவ வ□ட்டுக்கு போயிட்டேன். வரமுடியல. அய்யாகிட்டயும் இது விசயமா யோசனை கேக்கலாம்னுதான் இருந்தேன்."

""கொழந்தசாமி உங்க ஆளுங்களுக்கு தெரியாத யோசனையில்ல. உம் புள்ள அமெரிக்காவுல இருக்கற விசயமே எனக்குத் தெரியாது. தெரிஞ்சா அமெரிக்காவுல இருக்குற நம்ம தம்பிய வூட்டே ஏதாவது ஹெல்ப் பண்ணியிருப்பேனே, அது கெடைக்கட்டும். எங்கயாவது நல்லாயிருந்தா சரி." வெடுக்கென முகத்தை திரும்பி மாரியம்மனிடம் பலமாக வேண்ட ஆரம்பித்தார்.

""அய்யா அப்படி நெனைக்காதீங்க, தம்பி க□ட கடுதாசி எழுதுனா ஒங்கள எல்லாம் விசாரிக்கும். ஒரு வருசமா மவ கல்யாணம், இவருக்கு ஆபரேசன்னு ஊருலயே இருக்குறதுல்ல, அதாங்க." குழந்தைசாமியின் மனைவி பணிவுடன் ஒதுங்கி நின்று பேசினாள். ஆமோதிப்பது போல குழந்தைசாமியும் தலையாட்டியபடி ""ஐயா, எங்காளுக கெடைக்கட்டும், நாங்க நல்லாருக்கறதப் பாத்து பக்கத்துல பொருமல் ஜாஸ்தி. பையனா, தெருவுலயே மெத்தெ வ□டு கட்லாம்ங்குறான். சாமியா பொறுத்திருங்குது. நீங்களே சொல்லுங்க. ஒங்களுக்குத் தெரியாத ஓசனையில்ல, என் நேரம், நல்லவேளே அய்யா கோவில் பக்கம் வந்தீங்க."

இதுதான் நேரமென்று காத்திருந்த சுந்தரம□ர்த்தி, ""குழந்தசாமி நீ சொல்றதும் சரிதான். உன் தெருக்கார ஆளுங்க நீ ஓல மாத்துனதுக்கே மேலேகீழ பாத்தாங்க. மெத்தெ வீடு கட்டுனேன்னு வெச்சுக்க, அவனுங்க ம□ஞ்சி செத்தவீடு மாதிரி ஆயிடும். அவுங்கன்னு இல்லய்யா. ஒண்ணு தெரிஞ்சுக்க. நான் நல்லாருக்கறத பாத்து என் சொந்தக்காரனுவங்க வயிறு எரியறாங்க. ஒனக்கு இருக்காதா? இன்னொன்னு சொல்றேன். ஏதோ நீ இங்க பொறந்த, வாழ்ந்த, இருந்த, ஒன் தலமுறை போயிடுச்சு. உன் புள்ள படிச்சு பெரியாளாயி அமெரிக்காவும் போயிட்டான். அவன் தலமுறைக்கு

இதௗ இன ்னமடே ஓதத ்தௗ வரௗமா? ஏன ் இங ்கயேடே ப￼ந ்தௗகிட ்டௗ. காலனிக ்கௗள ்ளடே கடெந ்தௗகிட ்டௗ. படோமா கௗத ்தாலம ் ரோட ்டௗப ் பக ்கமா எடத ்தை வாங ்கிட ்டௗ பங ்களா மாறி வீ ட ்ட கட ்டிட ்டௗ ஒரௗ மதிப ்பா மரியாதயைா மௗன ்னறேௗவியா, படிச ்ச பௗள ்ளகைக ்கி இதௗ தரியாதா? நீ யாவதௗ எடௗத ்தௗச ் சொல ்லி டவௗனௗ பக ்கம ் போய ் ஜாலியா இரௗப ்பீ ங ்களா, ஏன ்ய ்யா, இந ்த பொச ்சரிப ்பௗல ப￼ந ்தௗக ்கிட ்டௗ?"

ப￼சாரியௗம ் சரேந ்தௗகொண ்டான ். ""ஆமாம ் கொழந ்தசாமி கௗத ்தாலம ் ரோட ்டௗ மலே மளமளன ்னௗ பிளாட ்டௗ போயிட ்டௗரௗக ்கௗ. அய ்யாவௗக ்கௗ தரிஞ ்சவௗரௗதான ் அவரௗ. சொன ்னனே ்னௗ வச ்சௗக ்க அய ்யாவடே ஓடனடே மௗடிச ்சௗக ் கௗடௗப ்பாரௗ."

வகேமாக சௗந ்தரம￼ரத ்தி ""யோவ ், யோவ ் நீ பாட ்டௗக ்கௗம ் சொல ்லிட ்டௗப ் போற. கொழந ்தசாமிக ்கௗ மாயரத ்தௗலயேடே ஆளௗரௗக ்கௗ. நம ்ப என ்ன?" என ்றௗ வளௌத ்தாற ்போல பசே, ""தடே, நீ பாட ்டௗக ்கௗம ் சௗம ்மா நிக ்கௗற? அதௗ மாயரத ்தௗல தம ்பி பரெண ்டௗங ்க. நீ ங ்க பாத ்தௗ நல ்ல எடமா மௗடிச ்சௗக ் கௗடௗங ்க. நல ்ல ஓசனயைா படௗதௗ. தம ்பிக ்கௗம ் வந ்தௗ போனா வசதியா இரௗக ்கௗம ்" கௗழந ்தசைாமி மனவைி வணே ்டினாள ்.

கோயிலௗக ்கௗள ் ப￼சாரியின ் மகன ் மணியடிக ்க, ""பாரௗ மணி க￼ட அடிக ்கௗதௗ. நல ்ல சகௗனம ், தடேிப ்போன தயெ ்வம ் க￼டி வந ்தமாரி! ஒந ்நரேம ் அய ்யாவௗம ் வந ்தாரௗ. மாரியம ்மா, எல ்லாம ் நல ்லா நடக ்கணௗம ்" கண ்ணமை ம￼டி வகேமாகப ் பசேிய ப￼சாரி கௗழந ்தசாமி கயைில ் தௗன ்ன￼றபை ் போட ்டான ். சௗந ்தரம￼ரத ்தியை வணே ்டிக ் கொள ்வதௗ போல பார ்த ்த கௗழந ்தசாமி ""அய ்யா, நாளகைக ்கி உங ்கள வந ்தௗ பாக ்கட ்டௗங ்களா? சகெ ்கௗ பௗக ்கௗ வீ ட ்லதான ் இரௗக ்கௗ. நடை ்டௗ பயைனௗக ்கௗ ஒரௗ போன போட ்டௗட ்டௗ காலலை வலேயைை மௗடிச ்சௗட ்டௗலாம ்."

கடே்டுக் கொண்டிருந்த பூசாரி திடீரனெ சாமி வந்ததுபோல ""நடை்டு என்னா நடை்டு, பொயி ஒடனே போன போட்டு கேப்பியா, காலலை அவுங்களுக்கு பல ஜோலி இருக்கும். அவுங்களே வர்ரேங்கறப்ப நீ வறே லடே் பண்ணிகிட்டு" என்று வகேப்படுத்தினான்.

""சரிதாங்க பரேன் இந்நரேம் காலஜே் விட்டு வந்திருப்பான். தம்பிக்கி போன போட்டு விசயத்த சொல்லிட்டு ஒடனே வர்றேங்க. தே அய்யாகிட்ட சொல்லிட்டு சீக்கிரம் களெம்பு." மூவரும் வகேமாக விடைபெற்றுக் கொண்டனர். ""நரேம் முட்டுனா சாமி சந்துலயும் வரும்பாங்க. அய்யா வந்தாரு பாரு" குழந்தசாமி பழகக்கப்பட்ட வழியில் பசேிக் கொண்டே விரைந்தார்.

""கொழந்தசாமி, பயைனுக்கு புரியும்படி வளெரமா எடுத்து சொல்லு. பூசாரி மந்திரச் சொல் மாதிரி திரும்பத் திரும்பக் கத்தினான்.

இரண்டு மணி நரேம் கடந்தது. திண்ணையில் அமர்ந்திருந்த சுந்தரமூர்த்திக்குத் தவிப்புக் கூடிக் கொண்டே போனது. ""அவன் மவன் இருக்கானே, அப்பா பசே்சை மீறமாட்டான். அதவுட கொழந்தசாமி மாரியம்மன் உத்தரவ மீற மாட்டான். நல்லதுக்குத்தானே சொல்றோம். வீணாப்போவவா சொல்றோம்" பூசாரி மாறி மாறிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

""தோ கொழந்தசாமி, பூசாரி வடெுக்கனெ எழுந்திருக்க சுந்தரமூர்த்தி பதட்டத்தை

மறைத்துக் கொண்டு ஒரு வரட்டுப் புன்னகையுடன் வா குழந்தசாமி, என்ன முடிவு பண்ணுன?"

""முடிவு என்னங்க முடிவு, நீங்க சொல்றப்ப. பணத்த என்ன கீழ கொட்டவா சொல்றீங்க. எடம் மதிப்பும் கூடுது. புள்ளையும் நாளைக்கி டவுனு பக்கம் இருந்த மாரி இருக்கும். என்னடா யோசிக்கிறேன்னு ஒரு போட்டு போட்டேன் பாருங்க. சரி ஒங்க யோசனைப்படி செய்ங்கப்பான்ட்டான். அப்ப நாளைக்கி போயி முடிச்சுடலாம்ங்க. சரிங்களா."

""என்னா? அண்டயா, அசலா உனக்காக வர்றனே, காலலை சீக்கிரமா வந்துரு. ஊரக் கூட்டாத. நீ மட்டும் வா" என்று மனைக்கெட்டு வருவதுபோல பாவனை செய்தார் சுந்தரமூர்த்தி.

""மாடமயே வுட்ருந்தனே. அவுத்து கொட்டாயில கட்டணும். நீங்க சொன்ன மாதிரி காதும் காதும் வச்சமாதிரி முடிச்சுரலாம். பூசாரி அய்யா, அப்ப வரட்டுங்களா, ரொம்ப மனைக்கெட்டீங்க. சந்தோசங்க" கையெடுத்து நன்றியுடன் கும்பிட்டுவிட்டு குழந்தசாமி நகர்ந்தார்.

சுந்தரமூர்த்தியை ஒருவிதப் புன்னகையுடன் பார்த்த பூசாரி, ""அப்பவே சொன்னனல்ல. அவன் யோசிக்கலன்னாலும் அவன் மண்டலை பூந்து நம்ம சொல்படி யோசிக்கணும்னு வேண்டிக்கிட்டு ஆத்தாவுக்கு மண்ட வாங்கி வச்சனேல. நடக்காம போவுமா."

""மாரியம்மனுக்கே நீ காப்பு போடற ஆளாச்சே!"

""மண்டையா, எப்படி இதெல்லாம் சத்தம் போடாம பண்ற?" சுந்தரமூர்த்தி கேட்க வெடுக்கென பூசாரி ""நானா?" என்று நமட்டுச் சிரிப்பு சிரிக்க வெடித்துக் கிளம்பிய சுந்தரமூர்த்தியின் சிரிப்பில் பக்கத்தில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த கோழி தனது குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றியபடி ஓடியது.

மு துரை. சண்முகம்